

У Х В А Л А

**ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мажари Лідії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої, пунктів 1, 2, 3 частини третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи“ від 4 липня 2014 року № 1586–VII та положень частин другої, третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ у чинній редакції

м. К и ї в
10 травня 2022 року
№ 40-1(I)/2022

Справа № 3-25/2022(51/22)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мажари Лідії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої, пунктів 1, 2, 3 частини третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи“

від 4 липня 2014 року № 1586–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 33, ст. 1162) та положень частин другої, третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у чинній редакції.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Мажара Л.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 55, частині першій статті 57, статті 58 Конституції України (конституційність) положення частини другої, пунктів 1, 2, 3 частини третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (далі – Закон) у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи“ від 4 липня 2014 року № 1586–VII (далі – Закон № 1586) та положення частин другої, третьої статті 38 Закону в чинній редакції.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що у липні 2017 року Публічне акціонерне товариство „Дельта Банк“ (далі – ПАТ „Дельта Банк“) звернулося до Бориславського міського суду Львівської області з позовом до Мажари Л.В. про визнання недійсним договору про розірвання іпотечного договору та застосування наслідків недійсності правочину. Бориславський міський суд Львівської області рішенням від 15 березня 2019 року відмовив у задоволенні позову.

Львівський апеляційний суд постановою від 1 грудня 2020 року апеляційну скаргу ПАТ „Дельта Банк“ задовольнив частково, рішення Бориславського міського суду Львівської області від 15 березня 2019 року скасував, ухвалив нову постанову, якою позов задовольнив частково.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 10 листопада 2021 року, зокрема, залишив касаційну скаргу представника Мажари Л.В. без задоволення, постанову Львівського апеляційного суду від 1 грудня 2020 року – без змін.

Автор клопотання стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Закону в редакції Закону № 1586 порушено його право власності на кошти та земельну ділянку, яка була предметом іпотеки за іпотечним договором, а також конституційні права на рівність, на судовий захист, на знання своїх прав і обов'язків, право не відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

Також Мажара Л.В. просить «з огляду на те, що чинні положення частин другої, третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ суттєво порушують права багатьох учасників цивільних відносин» вирішити питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) оспорюваних положень Закону в чинній редакції.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його

окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання фактично висловив незгоду із застосуванням судами в його справі оспорюваних положень Закону в редакції Закону № 1586, що не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності цих положень.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Також зі змісту постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Трьох судової палати Касаційного цивільного суду від 10 листопада 2021 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання, вбачається, що оспорювані положення Закону в чинній редакції в ній не застосовувалися, тому Мажара Л.В. не є суб'єктом права на конституційну скаргу в цій частині.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мажари Лідії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої, пунктів 1, 2, 3 частини третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи“ від 4 липня 2014 року № 1586–VII та положень частин другої, третьої статті 38 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI у чинній редакції на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

3. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**